

Ministerul Finantelor Publice
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor

DECIZIA NR.278/13.09.2004

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de prin adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala la data de 31.08.2004, asupra contestatiei formulata de SC X.

Contestatia a fost formulata impotriva procesului verbal incheiat la data de 27.07.2004 si priveste impozit pe profit, dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitati aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata si amenzi contraventionale.

Contestatia a fost formulata in termenul prevazut de art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.174, art.175 si art.178 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia societatii.

I. Prin contestatia formulata societatea considera nefondat procesul verbal din 27.07.2004, aducand urmatoarele argumente:

Ordinul de plata din 25.03.1998 emis de SC A nu s-a reflectat niciodata in conturile SC X si SC B, cum eronat a fost mentionat in procesul verbal, plata fiind efectuata in favoarea Bancii C, banca la care SC X nu a avut niciodata deschis cont bancar.

Referitor la ordinul de plata din 26.03.1998 prin care contestatoarei i s-a virat suma reprezentand avans pentru cumpararea unui teren, proprietatea SC X, aceasta arata ca a eliberat factura.

Organului constatator i s-a prezentat procesul verbal din 08.01.2002 al pompierilor militari, din care rezulta ca actele contabile ale societatii au fost distruse in urma unui incendiu.

Societatea sustine faptul ca tot calculul privitor la TVA, impozit pe profit si obligatiile accesorii nu are sustinere legala, intrucat sumele nu au fost niciodata incasate in conturile societatii.

Se arata ca avansul pentru achizitionarea terenului a fost inregistrat in contabilitate in mod legal in contul 472 "Venituri inregistrate in avans".

Contractul cu SC A nu s-a finalizat, nefind intocmit in forma autentica, fiind nul de drept, iar terenul a ramas in proprietatea SC X, intrucat contestatoarea nu a incasat restul de bani.

Societatea invoca prescrierea inca din anul 2003 a sumelor constatate ca fiind datorate pentru anul 1998, solicitand exceptia prescrierii sumelor mentionate in procesul verbal.

II. Prin procesul verbal din 27.07.2004 organele de control au verificat aspectele referitoare la inregistrarea in contabilitatea societatii X a unor venituri realizate in anul 1998 din vanzarea, pe baza de contract de vanzare - cumparare a unui teren, societatii comerciale A.

Echipa de control a avut ca tematica efectuarea verificarii documentelor contabile justificative ale celor doua societati comerciale, precum si a inregistrarii veniturilor realizate.

S-a constatat ca agentul economic nu a refacut evidenta financiar-contabila anterioara anului 2001, distrusa de incendiu conform procesului verbal de evaluare din 08.01.2002 intocmit de Corpul Pompierilor Militari, incalcand prevederile capitolului VI art.35 pct.B din Legea Contabilitatii nr.82/1991 completata prin OG nr.61/2001 si respectiv prin Legea nr.31/2002, fapt pentru care a fost amendat conform art.35 pct.2 lit.b si art.36(1) din Legea nr.82/1991.

In conditiile in care evidenta contabila nu a fost refacuta pana la data controlului, organele de inspectie au constatat ca **nu au fost inregistrate veniturile reale incasate**, facand aplicatiunea art.14 din Legea nr.87/1994 privind Combaterea evaziunii fiscale.

Astfel, societatii comerciale X i s-a facut impunerea corespunzator veniturilor provenite din vanzarea terenului mentionat, respectiv pentru suma reprezentand avansul platit de SC A, **"plus veniturile incasate din vanzarea a doua a aceluasi teren**, catre SC D".

Organele de control au constatat neevidentierea in anul 1998 a unor venituri si a TVA colectata, incasate din vanzarea terenului societatii A, stabilind in sarcina societatii o diferenta de impozit pe profit si penalitati aferente, precum si taxa pe valoarea adaugata, majorari si penalitati aferente.

De asemenea, organele de control au constatat neevidentierea in anul 2003 a veniturilor incasate din vanzarea terenului societatii D, stabilind in sarcina societatii o diferenta de impozit pe profit, majorari si penalitati.

Pentru anul 2004, organele de control au constatat neevidențierea veniturilor încasate din vânzarea terenului societății D, stabilind în sarcina societății o diferență de impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată.

Concluzionând, organele de control au stabilit faptul că terenul în cauză a fost vândut de SC X de două ori, astfel: prima dată către SC A, la data de 25.03.1998, în baza unui contract de vânzare-cumpărare neautentificat; a doua oară către SC D, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat la data de 06.05.2003.

Urmare a încălcării art.26 pct.e din OG nr.70/1997 privind controlul fiscal, administratorul societății a fost amendat.

III. Cu adresa din 25.08.2004 anexată în copie la dosarul cauzei, Direcția Generală de Inspectie Financiar - Fiscala din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscala a transmis organelor de cercetare penală procesul verbal de control din 27.07.2004, pentru continuarea investigațiilor.

IV. Luând în considerare constatările organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.01.1998-30.06.2004

1.Referitor la impozitul pe profit, dobânzile de întârziere aferente impozitului pe profit, penalitățile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adăugată, dobânzile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, penalitățile aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscala, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestărilor se poate investi cu soluționarea cauzei, în condițiile în care actul de control contestat a fost înaintat organelor de cercetare penală.

In fapt, procesul verbal din 27.07.2004 a fost încheiat urmare adresei organelor de cercetare penală prin care s-a solicitat Agenției Naționale de Administrare Fiscala efectuarea de verificări la SC X și SC B cu privire la vânzarea către SC A a unui teren.

Organele de control au constatat că SC X a vândut acest teren de două ori, astfel: prima dată către SC A, la data de 25.03.1998, în baza unui contract de vânzare-cumpărare neautentificat, a doua oară către SC D, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat la data de 06.05.2003, fără a evidenția suma încasată.

Prin adresa din 25.08.2004 anexata in copie la dosarul cauzei, Directia Generala de Inspectie Financiar - Fiscala din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a transmis organelor de cercetare penala procesul verbal de control din 27.07.2004.

In drept, art.183 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"Organul de solutionare competent poate suspenda prin decizie motivata solutionarea cauzei atunci cand:

a)organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa[...]".

Se retine ca in conditiile in care cercetarea penala este in masura sa lamureasca imprejurarile care au dus la neevidentierea sumelor incasate in baza celor doua contracte, intre datorarea obligatiilor bugetare si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa. Prin urmare, organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale. Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si stabilite in virtutea acestei fapte.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se va suspenda solutionarea contestatiei pentru impozitul pe profit, dobanzile de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu prevederile art.183 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

2. Referitor la amenzile contraventionale, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate investi cu solutionarea pe fond a cererii in conditiile in care, potrivit prevederilor art.193 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu cele ale Ordonantei Guvernului nr.2/2001 cu modificarile ulterioare, solutionarea contestatiilor avand ca obiect amenzile nu se afla in competenta materiala a acesteia.

In fapt, conform procesului verbal contestat agentului economic i-au fost aplicate amenzi, in baza art.35 pct.2 lit.b si art.36(1)

din Legea nr.82/1991 si in baza art.26 din Ordonanta Guvernului nr.70/1997.

In drept, Titlul X Sanctiuni, art.193 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"Dispozitiile prezentului titlu se completează cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor."

iar Cap. 4 Căile de atac din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificarile ulterioare, prevede:

ART. 31

(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției si de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.[...]

ART. 32

(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească si să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscriptie a fost săvârșită contravenția.[...]"

Fata de cele de mai sus se retine ca Agentia Nationala de Administrare Fiscala nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulate impotriva amenzii in cauza, competenta materiala de solutionare apartinand organelor judecatoresti, Ordonanta Guvernului nr.2/2001 reprezentand dreptul comun in materie. In aceasta situatie, contestatia privind amenzile contravenționale urmeaza sa fie transmisa organelor de control, in vederea inaintarii acesteia instantei judecatoresti competente, in conformitate cu art.32 alin.2 din Ordonanta Guvernului nr.2/2001.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.183(1) si art.185(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E

1.Suspendarea solutionarii cauzei pentru impozitul pe profit, dobanzile de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea

motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala, urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului de solutionare competent, conform dispozitiilor legale.

2.Transmiterea contestatiei privind amenzile contraventionale organelor de control, in vederea inaintarii acesteia instantei judecatoresti competente, in conformitate cu art.32 alin.2 din Ordonanta Guvernului nr.2/2001.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 de zile de la comunicare.

